

Πλήρως απογοητευμένοι, αρκετοί από εμάς, θα συρθούν για τρίτη φορά μέσα σε οκτώ μήνες στις κάλπες. Αναρωτιέμαι για ποιόν λόγο. Αφού όποιο και να είναι το αποτέλεσμα, άλλα θα συμβούν.

Οι εκλογικές αναμετρήσεις λειτουργούν, πλέον, ως ένα άλλοθι για έναν κοινοβουλευτισμό που καταφανώς χωλαίνει, στην περίπτωση μάλιστα που δεχτούμε ότι υπάρχει κατ' ουσίαν.

Εκδηλώνω μια τέτοια, αιρετική σκέψη, καθώς σκέφτομαι τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, τον νόμο περί ευθύνης υπουργών και αρκετά άλλα που προηγήθηκαν, ώστε από τα μέσα της δεκαετίας του '60, έδωσαν το δικαίωμα σε πολίτες να ομιλούν περί Κυνοβουλίου.

Εκδηλώνω μια τέτοια αιρετική σκέψη, αναλογιζόμενος το πόσο εύκολα, πόσο γρήγορα, πόσο ανερυθρίαστα, οι υποψήφιοι κυβερνήτες, μεταστρέφουν τα λόγια τους, αλλάζουν τις απόψεις τους, και επιβάλουν ολότελα διαφορετικές πολιτικές από αυτές που υπόσχονταν, ευθύς σαν γίνονται διαχειριστές της εξουσίας.

Εκδηλώνω μια τέτοια αιρετική σκέψη, ειδικότερα μετά από τους πρώτους μήνες

διακυβέρνησης της πρώτης φοράς αριστεράς(;). Κέρδισαν την εκλογική αναμέτρηση με υποσχέσεις που δεν εφάρμοσαν, ζήτησαν, υποστήριξαν ένα κάποιο όχι σε ένα δημοψήφισμα που κέρδισαν και ακολούθως το πέταξαν στον κάλαθο των αχρήστων. Δεν βγάζει νόημα.

Δεν είναι μόνον που ταλαιπώρησαν ακόμα περισσότερα τόπο και πληθυσμό, είναι και που κουρέλιασαν και ότι είχε μείνει ως ελπίδα από μια ακόμα πιο ταλαιπωρημένη ιδεολογία. Έπειτα είναι και η παλέτα της δικαιολογίας. Είναι πέραν κάθε λογικής να υπηρετείς κάτι που δεν πιστεύεις. Δεν είναι ένα βήμα μπροστά, δυο βήματα πίσω, όπως και ο τίτλος μελέτης του Λένιν. Είναι ανακολουθία που μεταλλάσσεται σε καταστροφή.

Αν δεν έχουν κρυμμένους όλους τους άσους της τράπουλας, η παρτίδα είναι ολότελα χαμένη. Και τούτη η ήττα θα είναι η μεγαλύτερη αποτυχία από συστάσεως του νεοελληνικού κράτους. Η μεγαλύτερη αποτυχία για την Ελλάδα, για ότι έχει περισσέψει από το συνειδητό κομμάτι του Έλληνα και ασφαλώς απ' ότι έχει απομείνει σε παγκόσμια κλίμακα από το σύνθημα της Γαλλικής επανάστασης: «Ελευθερία, Ισότητα, Αδελφοσύνη». Που ατυχώς θα το χρεωθεί αυτή η «πρώτη φορά». Δεν σκέφτομαι μεγαλύτερο στήσιμο στην Ιστορία.